देवैरपि दुरन्वया अन्वेतुमनुगंतुमशक्या त्वज्ज्ञानपरिच्छेदोदेवानामप्यशक्यइतिभावः ॥ अनेनेश्वरतासूचिता तथापि शोकेनांतर्हितमिव ते ज्ञानं संबोधयामि बोधयामीव॥ ॥ १८ ॥ दिव्यं देवोचितं मानुषं मनुष्योचितं ॥ एवमुभयविधपराक्रमाश्रयत्वमात्मनोवेक्ष्य तत्राद्यःपरशुरामविषयः ॥ अंत्योरक्षोविषयः एवंच देवोचितपराक्रमस्यायं ना

बुद्धिश्चतेमहाप्राज्ञदेवैरपिदुरन्वया॥शोकेनाभिप्रसुप्तंतेज्ञानंसंबोधयाम्यहं॥ १८॥ दिव्यंचमानुषंचैवमात्मनश्चपराक्रमं ॥ इक्ष्वा कुवृषभावेक्ष्ययतस्वद्विषतांवधे॥ १९॥ किंतेसर्वविनाशेनकृतेनपुरुषर्षभ ॥ तमेवतुरिपुंपापंविज्ञायोद्धर्तुमर्हसि॥ २०॥ इत्यार्षेश्री मद्रा० वा० आर० षट्षष्टितमःसर्गः॥ ६६॥ ॥ ७॥ पूर्वजोप्युक्तवाक्यस्तुलक्ष्मणेनसुभाषितं॥सारग्राहीमहासारंप्रतिजग्रा हराघवः॥ १॥ सनिगृह्यमहाबाहुःप्रवृद्धंरोषमात्मनः॥ अवष्टभ्यधनुश्चित्रंरामोलक्ष्मणमब्रवीत्॥ २॥किंकरिष्यावहेवत्सक्वगच्छा वलक्ष्मण॥केनोपायेनपश्यावःसीतामिहविचिंतय ॥ ३॥ तंतथापरितापार्तंलक्ष्मणोवाक्यमब्रवीत् ॥ इदमेवजनस्थानंत्वमन्वेषि तुमर्हसि॥ ४॥ राक्षसैर्बहुभिःकीर्णंनानाद्रुमलतायुतं॥ संतीहगिरिदुर्गाणिनिर्दराःकंदराणिच ॥ ५ ॥ गुहाश्चविविधाघोरानानामृग गणाकुलाः॥आवासाःकिन्नराणांचगंधर्वभवनानिच॥ ६॥ तानियुक्तोमयासार्द्धंसमन्वेषितुमर्हसि ॥ त्वद्विधाबुद्धिसंपन्नामहात्मा नोनरर्षभाः॥ ७॥ आपत्सुनप्रकंपंतेवायुवेगैरिवाचलाः॥इत्युक्तस्तद्वनंसर्वंविचचारसलक्ष्मणः॥ ८॥

वसरइतिभावः ॥ १९ ॥ कृतेन अनु ष्ठितेन ॥ २० ॥ इतिरामाभि० रा० ति० वा० आर० षट्षष्टितमःसर्गः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वजोपि रामः लक्ष्मणेन सुभाषितंयथाभवतितथोक्तवा क्यस्तद्वाक्यस्य महासारं सयुक्तिकत्वात् सारांशं ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ इह जनस्थाने गिरिगतानि दुर्गाणि गंतुमशक्यदेशाःसंतीत्यर्थः ॥ निर्दराः विदीर्णपाषाणाः ॥ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥